

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร

Factors in business operations that affect the success of small and medium enterprises (SMEs) in Samut Sakhon Province

พนิดา กาลจักร^{1*}, ปราณี เรายัง²

Panida Galajak¹, Pranee Raouyang²

¹อาจารย์คณะ สาขาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

¹Faculty of Accountancy, Bangkokthonburi University Tell. 061-891-4241

²อาจารย์คณะ สาขาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

² Faculty of Accountancy, Bangkokthonburi University Tell. 061-891-4241

*e-mail: panida7159@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 400 ราย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลของผู้ประกอบการ ในจังหวัดสมุทรสาคร และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test Scheffit's method กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ผลการวิจัยพบว่า ความเห็นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการจัดการ รองลงมา ด้านการตลาด ด้านการดำเนินและเทคโนโลยี และด้านการเงินตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา เงินลงทุนและประเภทของธุรกิจ พบว่า ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ทุกด้าน มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ร้อยละ 70.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ, ผู้ประกอบการ

Abstract

A research study on business factors affecting the success of small and medium enterprises (SMEs) to study the opinions of small and medium enterprises (SMEs) about the importance of personal factors. Factors in business operations that affect the success of small and medium enterprises (SMEs) in Samut Sakhon Province which the sample population used in the research study including 400 small and medium-sized enterprises Use the questionnaire as a tool to collect information of entrepreneurs. in Samut Sakhon Province and the statistics used in the data analysis were frequency, percentage, standard deviation, t-test, F-test Schefft's method, the level of statistical significance was set at 0.5 level.

The results showed that

The opinions of the sample population regarding factors in business operations that affect the success of small and medium-sized enterprises (SMEs) in Samut Sakhon Province found that the aspect with the highest average management, followed by marketing, operation, and technology and financial respectively

Comparison of opinions on business factors Classified by gender, age, education level, domicile, investment, and type of business found that the factors in business operations affecting the success of small and medium enterprises (SMEs) in Samut Sakhon Province Both in overall and in each aspect, every aspect is different. The statistical significance at the 0.05 level was able to jointly explain the variation in business success factors by 70.4%, the statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Business Factors, Entrepreneur

บทนำ

สถานประกอบการขนาดกลางและย่อมมีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ อย่างยิ่ง อีกทั้งมีส่วนช่วยลดความแออัดจากการเติบโต ของสังคมเมืองและขยายความเจริญไปยังส่วนภูมิภาค และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในภูมิภาคให้เกิดประโยชน์ มากยิ่งขึ้น และ SMEs มีบทบาทในสังคม ของธุรกิจในประเทศไทยมาตั้งแต่อดีต และเริ่มรู้จัก SMEs หลังจากที่ประเทศไทย ประสบปัญหาทาง เศรษฐกิจ และประเทศไทยเกิดวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจในปี 2540 เป็นต้นมา จึงส่งผลให้สถาน ประกอบการทุกขนาดไม่สามารถที่จะดำเนินการทางธุรกิจต่อไปได้เป็นจำนวนมาก ทำให้ส่วนของ ภาครัฐได้ออกนโยบายและมีมาตรการต่างๆเพื่อกู้สถานการณ์วิกฤติที่เกิดขึ้นนี้ เศรษฐกิจมีหลากหลาย ประเภท มาตรการหนึ่งนั้นก็คือ การภาครัฐเข้ามาส่งเสริมธุรกิจให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม ดังนั้น จึงทำให้ SMEs ได้รับความสำคัญและมีฐานะเป็นกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาด

ย่อมที่ใหญ่ที่สุดของภาคธุรกิจที่จะเข้ามามีบทบาทในการฟื้นฟูเพิ่มศักยภาพและพัฒนาให้เศรษฐกิจของชาติให้แข็งแกร่งขึ้นได้อีกครั้ง (สำนักงานงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2564)

ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะประสบผลความสำเร็จได้นั้นต้องมีด้านการจัดการที่ดีการบริหารงานด้านต่าง ๆ ส่งเสริมทางด้านการตลาด และต้องนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพื่อเพิ่มศักยภาพ และความสามารถทางการแข่งขัน สร้างความหลากหลายให้กับธุรกิจ และทำให้เกิดผลกำไร แต่ปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นมีหลายสาเหตุ เช่น มีข้อจำกัดในด้านเงินทุนทำให้ประสบปัญหาด้านการจัดการโดยเฉพาะเรื่องเงินลงทุน ทางด้านการตลาดก็พบว่า ยังขาดความรู้ความสามารถในด้านการตลาดในวงกว้าง โดยเฉพาะในตลาดต่างประเทศยิ่งเพราะในปัจจุบันโลกเปลี่ยนไปมาก เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในทุกภาคส่วน ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวในเรื่องการทำการตลาดให้กับธุรกิจมากขึ้น เรื่องด้านแรงงาน เป็นปัญหาหนึ่งของผู้ประกอบการรายย่อยคือ การเข้าออกของแรงงานมีตัวเลขค่อนข้างสูง เมื่อคนทำงานฝีมือและมีความชำนาญมากขึ้นก็จะย้ายออกไปทำงานโรงงานที่มีขนาดใหญ่ที่มีระบบ รายได้ สวัสดิการ ที่มากกว่า ทำให้คุณภาพแรงงานไม่สม่ำเสมอ การพัฒนาขาดความต่อเนื่อง ส่งผลไปถึงประสิทธิภาพคุณภาพสินค้าได้ ทางด้านการจัดการ ถือเป็นปัญหาธุรกิจ SME ปัญหาหนึ่งของผู้ประกอบการรายย่อย ส่วนใหญ่มักจะใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้เป็นหลัก ลองผิดลองถูก อาจจะมีคนในครอบครัวเข้ามาช่วยงานได้บางส่วน แต่หากว่า เมื่อถึงเวลาที่กิจการต้องขยายตัว หากไม่มีการปรับปรุงการจัดการให้มีระบบอาจจะเกิดขึ้นได้ (moneywoman by Donley C.,2564)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่เกิดในการดำเนินธุรกิจและเปิดโอกาสในการสร้างหรือเริ่มต้นในการทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไข ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารเชิงสถานการณ์ (Situational Management Theory) หรือทฤษฎีปฏิบัติการณ์ (Contingency Theory) การบริหารในยุคนี้ค่อนข้างเป็นปัจจุบัน ปรัชญาของการบริหารเริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากการมองการบริหารในเชิงปรัชญา ไปสู่การมอง การบริหารในเชิงสภาพข้อเท็จจริง เนื่องจากในปัจจุบันมนุษย์ต้องประสบกับปัญหาอยู่เสมอ เนื่องจากปัจจุบันมนุษย์ต้องประสบกับปัญหาอยู่เสมอ การเลือกทางออกที่จะไปสู่การแก้ปัญหาทางการบริหารถือว่าไม่มีวิธีที่ดีที่สุด There

is one best way สถานการณ์ต่างหากที่จะเป็นตัวกำหนดว่าควรจะใช้การบริการบริหารแบบใด การบริหารในยุคนี้มุ่งเน้น ความสัมพันธ์ระหว่าง องค์การกับสภาพแวดล้อมขององค์การ และเป็นส่วนขยายของทฤษฎีระบบว่า ทุก ๆ ส่วนจะต้องสัมพันธ์กัน สถานการณ์บางครั้งจะต้องใช้การตัดสินใจอย่างเฉียบขาด บางสถานการณ์ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ บางครั้งก็ต้องคำนึงถึง หลักมนุษยและแรงจูงใจ บางครั้งก็ต้องคำนึงถึงเป้าหมายหรือผลผลิตขององค์การเป็นหลัก การบริหารจึงต้องอาศัยสถานการณ์เป็นตัวกำหนดในการตัดสินใจหลักการของการบริหารโดยสถานการณ์ถือว่าการบริหารจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ผู้บริหารจะต้องพยายามวิเคราะห์สถานการณ์ให้ดีที่สุดเป็นการผสมผสานแนวคิดระหว่างระบบปิดและระบบเปิด และยอมรับหลักการของทฤษฎีระหว่างทุกส่วนของระบบจะต้อง สัมพันธ์ และมีผลกระทบซึ่งกันและกันสถานการณ์จะเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจและรูปแบบการบริหารที่เหมาะสมคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความต้องการของบุคคลในหน่วยงานเป็นหลักมากกว่าที่จะแสวงหาวิธีการอันดีเลิศมาใช้ในการทำงาน โดยใช้ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาในการพิจารณาด้วยเน้นให้ผู้บริหารรู้จักใช้การพิจารณาความแตกต่างที่มีอยู่ในหน่วยงาน เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างระหว่างระเบียบกฎเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ และการควบคุมงาน เป็นต้นความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรความแตกต่างระหว่างเป้าหมายการดำเนินงานขององค์การ เป็นต้น นักบริหารที่เป็นผู้เสนอแนวความคิดทางการบริหารนี้ คือ Fred E.Fiedler (1967)

ทฤษฎีความสำเร็จ (Achievement Needs (nAch)) เมคเคลแลนด์ (McClelland,1953) มีความเชื่อว่า มนุษย์เรามุ่ง จะกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไป เมคเคลแลนด์ ได้สร้างแบบทดสอบ เพื่อแยกประเภทของมนุษย์ ออกเป็น พวกที่มีความต้องการความสำเร็จสูงต่ำ เรียกว่า ThematicApprecptionTest (TAT) TAT จะประกอบด้วย ภาพต่าง ๆ ภาพเหล่านี้ จะไม่มีคำบรรยายกำกับไว้ ผู้ทดสอบ จะเป็นผู้บรรยายว่า ภาพเหล่านั้น เกี่ยวกับ สิ่งใด หรือคนในภาพนั้น มีความรู้สึกอย่างไร เช่น ภาพวาดหนึ่ง มีเด็กหนุ่ม กำลังพรวนดินกลางทุ่งนา ที่ปลายนา มีพระอาทิตย์กำลัง จะลับขอบฟ้า แสดงถึง เวลาเย็น ผู้ทดสอบ จะต้องบรรยายว่า เด็กหนุ่มคนนั้น มีความรู้สึกอย่างไร คำบอกเล่า ของผู้ทดสอบ จะได้รับ การตีความจากผู้ตัดสินว่า เขามีแรงจูงใจ ในความสำเร็จสูงหรือต่ำ โดยได้รับ การเปรียบเทียบ คำตอบของผู้ทดสอบต่าง ๆ เช่น ถ้าผู้ทดสอบเล่าว่า หนุ่มผู้นั้น กำลังเสียใจว่า พระอาทิตย์ กำลังตกดิน ซึ่งหมายความว่า เขาไม่สามารถปลูกต้นไม้ ให้เสร็จสิ้นในวันนี้ได้ ในขณะที่เดียวกัน มีผู้ทดสอบอีกผู้หนึ่ง บรรยายว่า หนุ่มคนนั้น ดีใจว่า พระอาทิตย์ตก และเขาจะได้พักผ่อนเสียที จะได้ดื่มเหล้า สรวลเสเฮฮาบ้าง จากข้อมูลดังกล่าว ผู้ทดสอบคนหนึ่ง จะได้รับการตีความว่า เขามีแรงจูงใจ ในความสำเร็จสูง และผู้ทดสอบคนที่สอง จะได้รับการตีความว่า เขามีแรงจูงใจในความสำเร็จต่ำ ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจ ในความสำเร็จสูง

ปัจจัยความสำเร็จของการทำเบนซ์มาร์ก ในปัจจุบันได้มีองค์การหลายแห่งที่พูดถึงและมีการนำเบนซ์มาร์กมาใช้ ซึ่งกระบวนการบางแห่งก็ประสบความสำเร็จ บางแห่งก็ล้มเหลว ทำให้เกิดความสงสัยว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำเบนซ์มาร์กมาใช้ในองค์การ ซึ่ง พลุเตชะรินทร์ (2546) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งผลต่อระดับความสำเร็จของการนำเบนซ์มาร์กมา

ใช้ในองค์การคือ 1.ปัจจัยทางด้านกลยุทธ์ 2.ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การ 3.ปัจจัยด้านความพร้อมของระบบสนับสนุน 4.ปัจจัยด้านความแม่นยำของหลักการ

อัศกร ปานเพชร (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจมาแล้ว 11-15 ปี มีมูลค่า เงินลงทุนไม่เกิน 30 ล้านบาท มีจำนวนพนักงาน 1-50 คน ส่วนมากดำเนินธุรกิจในภาคการค้าปลีกในภาคอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่ โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ได้แก่ กลยุทธ์องค์กร โครงสร้างและการแข่งขัน การดำเนินงานหรือปัจจัยทางการผลิต อุปสงค์หรือความต้องการ และรัฐบาล ตามลำดับ

SMEs หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสมุทรสาคร

1. ปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจ

ด้านการจัดการ หมายถึง การให้กลุ่มบุคคลในองค์กรเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดการองค์กร การสรรบุคคลากร การนำหรือสั่งการ และการควบคุมองค์กรหรือความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน แนวคิดด้านการบริหารจัดการ (Management Concept) ตลอดจนทฤษฎีองค์กร (Organization Theory) นั้น เป็นการนำเสนอกรอบความคิดในการบริหารจัดการการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนได้ผลผลิตที่มีประสิทธิผลไปพร้อมกันด้วย ในยุคปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะองค์กรเล็กหรือองค์กรใหญ่ต่างก็ต้องการการจัดการที่ดีทั้งนั้น เพื่อให้องค์กรสามารถก้าวหน้าได้ดีที่สุด

ด้านการตลาด คือกระบวนการของการสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการไปยังลูกค้า การตลาดอาจถูกตีความว่าเป็นศิลปะแห่งการขายสินค้าในบางครั้ง แต่การขายนั้นเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่งของการตลาด แนวคิดทางการตลาดสมัยใหม่ได้กล่าวรวมถึง การตลาดความสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นลูกค้าเป็นสำคัญ การตลาดเชิงธุรกิจหรือการตลาดเชิงอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นองค์กรหรือสถาบัน และการตลาดเชิงสังคมที่มุ่งเน้นประโยชน์ต่อสังคม

ด้านการดำเนินงานและเทคโนโลยี อยู่ในขอบเขตการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและควบคุมกระบวนการผลิตและการออกแบบในการดำเนินธุรกิจในการผลิตสินค้าหรือบริการ มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินธุรกิจจะมีประสิทธิภาพในแง่ของการใช้ทรัพยากรอย่างน้อยเท่าที่จำเป็นและมีประสิทธิภาพในแง่ของการตอบสนองความต้องการของลูกค้า เกี่ยวข้องกับการจัดการระบบการผลิตทั้งหมดซึ่งเป็นกระบวนการที่แปลงข้อมูล (ในรูปแบบของวัตถุดิบ แรงงาน และพลังงาน) เป็นผลผลิต (ในรูปของสินค้าและ หรือบริการ) เป็นสินทรัพย์หรือส่งมอบผลิตภัณฑ์ หรือบริการ การปฏิบัติการผลิตผลิตภัณฑ์ จัดการคุณภาพและสร้างการบริการ แต่ละสิ่งเหล่านี้ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและหาทางออกที่ดีขึ้นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการผลิตหรือการบริการ

ด้านการเงิน เป็นการศึกษาและกำหนดวิธีการที่ บุคคล, หน่วยงานธุรกิจการค้า และองค์กรต่าง ๆ จะจัดหา, แบ่งสรร และใช้ทรัพยากรเงิน โดยมีการคำนึงถึงความเสี่ยงต่าง ๆ อันอาจจะ

เกิดผลกระทบกับโครงการได้ คำว่า การเงิน จะเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้: การศึกษาเกี่ยวกับเงินตราและสินทรัพย์ต่าง ๆ การบริหารจัดการสินทรัพย์หรือการลงทุน

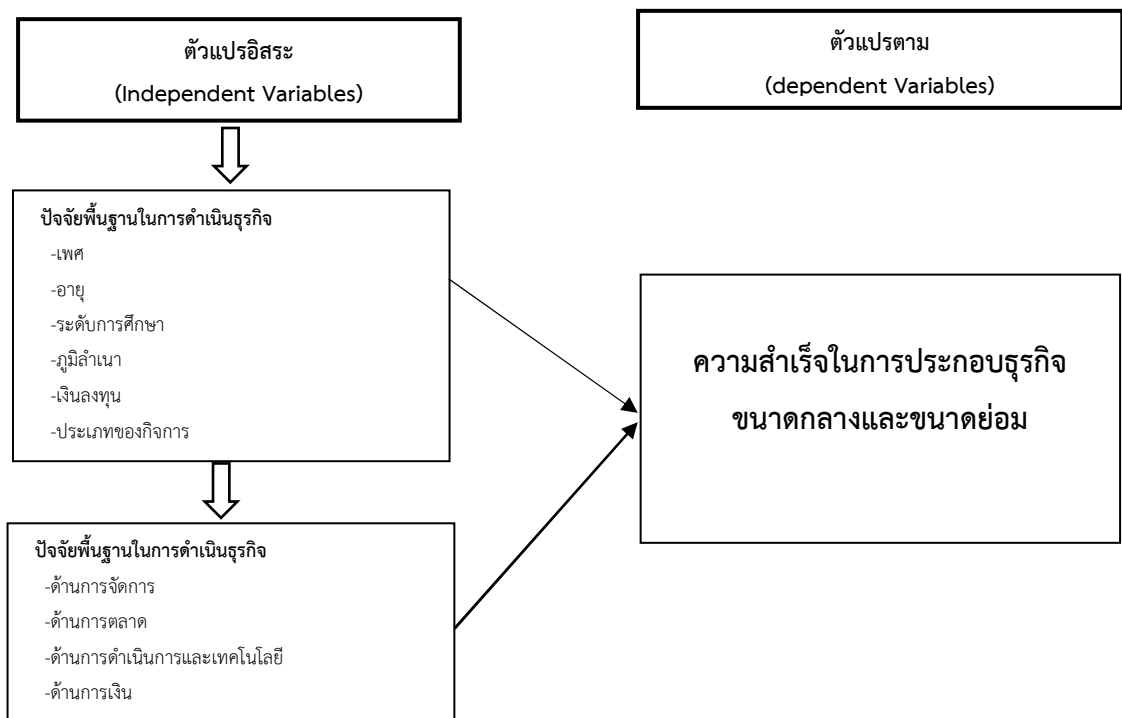
2. ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง องค์กรประกอบหรือสิ่งที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิสำเนาเดิมของผู้ประกอบการ ประสบการณ์ทำงานของผู้ประกอบการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินลงทุนของกิจการ ประเภทของธุรกิจของท่าน ลักษณะการดำเนินงาน ท่านเคยประกอบการ ธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน และท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบ ธุรกิจปัจจุบัน

2.2 ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ หมายถึง การประกอบการธุรกิจในด้านการจัดการด้านการตลาด ด้านการดำเนินงานและเทคโนโลยี และด้านการเงิน ของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดสมุทรสาคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจในแต่ละตัวแปร ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี ด้านการเงิน นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการภายใต้ขอบเขตในแต่ละด้านดังนี้
การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการของ
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร อันประกอบด้วย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจ ขนาดกลางและ
ขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้ประกอบการขนาดกลาง (M) และขนาดย่อม(S) จำนวน
6,205 ราย (ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร,2564) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
วิจัย ได้แก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 400 ราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อม(SMEs)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามและทำการ
วิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม(SMEs) โดยใช้ t-test , F-test

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 62.25 มี อายุอยู่ในช่วงอายุ 31-40
ปี ร้อยละ 38.25 การศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 46.25 มีภูมิลำเนาเดิม ที่กรุงเทพฯ ร้อยละ
61.50 อายุของสถานประกอบการ มีอายุ 1-5 ปี ร้อยละ 43.50 จำนวนพนักงานของสถาน
ประกอบการ 1-20 คน ร้อยละ 32.75 เงินลงทุนของสถานประกอบการ ต่ำกว่า 1,000,000 บาท
ร้อยละ 48.25 ประเภทกลุ่มธุรกิจ การอุตสาหกรรมการผลิต ร้อยละ 36.75 การดำเนินงานลักษณะ
เจ้าของคนเดียว ร้อยละ 43.25 ไม่เคยประกอบธุรกิจ ร้อยละ 86.25 และไม่มีประสบการณ์ในการทำ
ธุรกิจ ร้อยละ 70.75

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่มีต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร

ปัจจัยการดำเนินงานของธุรกิจ	Mean	Std.	แปลผล
ด้านการจัดการ	3.754	0.448	มาก
ด้านการตลาด	3.708	0.492	มาก
ด้านดำเนินงานและเทคโนโลยี	3.678	0.489	มาก
ด้านการเงิน	3.684	0.461	มาก

ผลการศึกษาระดับปัจจัยการดำเนินงานของธุรกิจ โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (Mean 3.684 -3.754, Std.= 0.448-0.492)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจมีต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร กับคุณลักษณะส่วนบุคคล

ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ	ด้านการจัดการ	การตลาด	การดำเนินงาน	ด้านการเงิน
เพศ	-0.132	2.299*	3.917**	3.998**
อายุ	41.737**	53.400**	50.504**	47.404**
ระดับการศึกษา	19.516**	37.294**	35.312**	30.211**
ภูมิลำเนา	0.028	2.401*	3.998**	4.096**
อายุกิจการ	34.470**	57.703**	49.203**	37.870**
จำนวนพนักงาน	33.983**	38.249**	48.059**	50.445**
เงินลงทุน	17.843**	34.621**	25.763**	20.416**
ประเภทธุรกิจ	61.072**	51.336**	59.436**	67.412**
จำแนกตามลักษณะ	29.736**	33.737**	47.118**	51.278**
เคยประกอบธุรกิจ	0.281	3.483**	5.378**	5.711**
ประสบการณ์ก่อนประกอบธุรกิจ	0.318	3.777**	4.651**	4.548**

P<0.05*, P<0.01**

จากตาราง ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจมีต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร ลักษณะส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อายุกิจการ จำนวนพนักงาน เงินลงทุน ประเภทธุรกิจ จำแนกตามลักษณะ เคยประกอบธุรกิจ ประสบการณ์ก่อนประกอบธุรกิจ พบว่า ทุกปัจจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมุติฐานพยากรณ์ โดยการทดสอบ Multiple Linear Regression: Enter Method

ตัวแปร พยากรณ์	b	S.E.	B	t	p	Tolerance	VIF
ด้านการจัดการ	.166	0.022	.281	7.535	0.000	.550	1.820
ด้านการตลาด	.139	0.025	.243	5.546	0.000	.400	2.502
ด้านการดำเนินงาน	.159	0.024	.268	6.510	0.000	.451	2.219
ด้านการเงิน	.139	0.018	.245	7.656	0.000	.731	1.368
(Constant)	1.453	0.079		18.458	0.000	-	-

***P < 0.01,0.05

R = 0.841, R² = 0.707, Adj R = 0.704, F = 230.708 sig = 0.000

จากตาราง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการดำเนินงานและเทคโนโลยี และ ด้านการเงิน สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ร้อยละ 70.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านการจัดการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ .166 หมายความว่า หากมีการจัดการในสถานประกอบการจะสามารถสร้างความสำเร็จของธุรกิจเพิ่มขึ้นได้ 16.6%

ตัวแปรอิสระมีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.400 – 0.731 และ VIF มีค่าระหว่าง 1.368 - 2.502 ซึ่งทั้ง 2 ค่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กันน้อย จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity โดยค่า Tolerance ต้องมากกว่า 0.01 และ ค่า VIF ต้องน้อยกว่า 10 (Vanichbuncha, 2007)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร ในครั้งนี้ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการดำเนินงานและเทคโนโลยี และ ด้านการเงิน สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ร้อยละ 70.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านการจัดการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอย เท่ากับ .166 หมายความว่า หากมีการจัดการในสถานประกอบการจะสามารถสร้างความสำเร็จของธุรกิจเพิ่มขึ้นได้ 16.6% ตัวแปรอิสระมีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.400 – 0.731 และ VIF มีค่าระหว่าง 1.368 -2.502 ซึ่งทั้ง 2 ค่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์กันน้อย จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity โดยค่า Tolerance ต้องมากกว่า 0.01 และ

ค่า VIF ต้องน้อยกว่า 10 (Vanichbuncha, 2007) และซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา ศิริโท (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า ด้านการตลาด และด้านการเงิน พนักงานที่มีเพศต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านเทคโนโลยี พบว่า พนักงานที่มีจำนวนเงินทุนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการจัดการ พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้งาน

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ส่วนมากเป็นประเภทกิจการเจ้าของคนเดียว ผู้วิจัยควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในครั้งถัดไป กับ ผู้ประกอบการที่เป็นลักษณะห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ บริษัทจำกัด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัย ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยใช้การศึกษาจากบทวิจัยในด้านปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ให้เกิดความครอบคลุมในระดับหนึ่ง ซึ่งหากต้องการผลวิจัยที่ครอบคลุมมากขึ้น การออกแบบสอบถาม ควรมีความละเอียดมากกว่านี้ เพราะการออกแบบสอบถามที่ดีนั้น จะสามารถทำให้ได้รับคำตอบที่ชัดเจนมากขึ้น และควรจะมีการวิจัยด้วยวิธีการอื่น ๆ เพิ่มเติม นอกเหนือจากการทำแบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ การทำเป็นกลุ่ม และทำวิจัยโดยเพิ่มปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าไปอีก เช่น ด้านความมั่นคง ด้านการยอมรับนับถือ อันจะทำให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งทุกตัวแปรมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

เอกสารอ้างอิง

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2564) **ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ 4 ด้าน** <https://iok2u.com> สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2564

ดลยา **ปัญหาธุรกิจ SME และอุปสรรค** (2564) <https://www.moneywecan.com/trouble-sme-business/> สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2564

นิตย์ สัมมาพันธ์. (2559). **ยุทธศาสตร์การบริหารในโลกธุรกิจสู่ความสำเร็จ**. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็กชเพอร์เน็ท,

พสุ เดชะรินทร์ (2546) **ปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งผลต่อระดับความสำเร็จของการนำเบนซ์มาร์กมาใช้**
ในองค์กร การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น

สุกัญญา ศิริโท (2559) **ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก : SMEs** สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2564

- วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2559). **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร. (2564). **จำนวนข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมจำแนกตามขนาดเงินลงทุนและแรงงาน** <https://samutsakhon.industry.go.th/th/cms-of-138> สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2564
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2564). **ข้อมูลเศรษฐกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม** <https://www.sme.go.th> สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2564
- อัศกร ปานเพชร (2559) **ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในการเข้าสู่ตลาดของกลุ่มประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม**
- Foley P and Green H. (1989). **Small Business Success**. London: Paul Chapman Publishing Ltd
- Kotler, Philip (2003). **Marketing Management**. N.I. :1 Prentice Hall.
- McClelland. (1953). Achievement Needs (nAch)